جایگاه و مصلحت اعتبار تواتر برای اثبات قرآنیت

شاگرد: اگر آیه‌ای در هیچ عصری متواتر نبوده، ولی به دلائل مختلفی یقین کردیم که این آیه بر قلب پیغمبر نازل شده، قرائت به آن جایز هست یا نه؟ در هیچ عصری متواتر نبوده ولی ما به ادله مختلفی مانند اجماع و ... یقین کردیم که نازل شده است.

استاد: ببینید شیخ مفید فرمودند اصلاً فتح باب این حرف، موجب می‌شود هر کسی بگوید من یقین کردم که این قرآن است. فرمودند ائمه نهی کرده‌اند. گفته اند از اینجا به آن طرف نروید. این را شیخ مفید فرمودند. یعنی شما داری یک چیزی ثبوتی می‌گویی که در بیرون مفاسدی دارد. چون دراینصورت هر کسی می‌گوید که من به قطع رسیده‌ام. حالا می‌خوانم چون برای من جایز است. شیخ مفید هم که می‌فرمایند ائمه نهی فرموده‌اند برای همین است که علی ای حال در معرض خبر واحد هست. ولی ثبوتا باز درست است. چرا؟ به یک استدلال بسیار ساده. تواتر قوامیت برای قرآن ندارد، بلکه طریقیت دارد. تواتر تنها موجب قطع است. قطع طریق به قرآن است، نه اینکه قطع موضوعی باشد. یعنی قرآن قرآن است نه اینکه تنها القرآن المقطوع قرآن است؟! نه، تواتر و قطع همه طریقیت دارند.

بازبینی #2
ایجاد شده 23 آوریل 2024 15:09:25 توسط ... .
به روزرسانی شده 30 مه 2024 11:13:54 توسط ... .